

Original: **engleski**

Br: **ICC-01/11**
Datum: **27. jun 2011.**

ISTRAŽNO VEĆE I

**U sastavu: sudija Sanji Mmasenono Monageng, predsedavajući sudija
 sudija Sylvia Steiner
 sudija Cuno Tarfusser**

SITUACIJA U LIBIJSKOJ ARAPSKOJ DŽAMAHIRIJI

JAVNO

Nalog za hapšenje Saifa Al-Islama Gaddafija

Odluku dostaviti u skladu s odredbom 31 *Sudskih odredbi*:

Kancelariji Tužilaštva

g. Luis Moreno Ocampo, tužilac
gđa Fatou Bensouda, zamenik tužioca

Advokatima odbrane

Pravnim zastupnicima žrtava

**Pravnim zastupnicima podnosilaca
zahteva**

Žrtvama bez pravnih zastupnika

**Podnosiocima zahteva za
participaciju/reparaciju bez pravnih
zastupnika**

Kancelariji javnog zastupnika žrtava

Kancelariji javnog zastupnika odbrane

Predstavnicima država

Amicusu curiae

SEKRETARIJAT

Sekretaru

gđa Silvana Arbia
Zameniku sekretara
g. Didier Preira

Službi za podršku rada odbrane

Odeljenju za žrtve i svedoke

Službi pritvora

**Službi za participaciju i reparaciju
žrtava**

Drugima

ISTRAŽNO VEĆE I (“Veće”) Međunarodnog krivičnog suda (“Sud”);

IMAJUĆI U VIDU Rezoluciju 1970 koju je Savet bezbednosti Ujedinjenih nacija jednoglasno usvojio 26. februara 2011. godine i kojom je situacija u Libijskoj Arapskoj Džamahiriji (“Libija”) od 15. februara 2011. godine prosleđena na rešavanje tužiocu ovog Suda, u skladu sa članom 13(b) Rimskog statuta (“Statut”);

IMAJUĆI U VIDU “Prosecutor’s Application Pursuant to Article 58 as to Muammar Mohammed Abu Minyar GADDAFI, Saif Al-Islam GADDAFI and Abdullah AL-SENUSSI” (“Zahtev tužioca”)¹ koji je tužilac podneo 16. maja 2011. godine i u njemu, između ostalog, tražio da se izda nalog za hapšenje Saifa Al-Islama Gaddafija zbog navoda o njegovoj krivičnoj odgovornosti za činjenje ubistva i progona civila, kao zločina protiv čovečnosti, počev od 15. februara 2011. godine, širom Libije, između ostalog u Tripoliju, Benghaziju i Misrati, pomoću libijskog državnog aparata i Snaga bezbednosti, čime su prekršeni član 7(1)(a) i (h) Statuta i kao glavnog počinioca tih zločina, u skladu sa članom 5(3)(a) Statuta;

RAZMOTRIVŠI informacije i dokaze (“Materijal”) koje je tužilac podneo u svom Zahtevu imajući u vidu uslov iz člana 58 Statuta koji propisuje da se mora utvrditi postojanje razumnih osnova za uverenje da je Saif Al-Islam Gaddafi počinio zločine za koje ga tereti tužilac, te da je njegovo hapšenje, po svemu sudeći, neophodno;

IMAJUĆI U VIDU članove 7(1)(a) i (h), 19, 25(3)(a) i 58 Statuta;

UZIMAJUĆI U OBZIR da, na temelju Materijala koji je dostavio tužilac, Veće smatra da predmet protiv Saifa Al-Islama Gaddafija spada u nadležnost Suda i da nema jasnih razloga ili očiglednih faktora zbog kojih bi bilo dužno da primeni svoje diskreciono pravo prema članu 19(1) Statuta i u ovoj fazi donese odluku o prihvatljivosti predmeta protiv Saifa Al-Islama Gaddafija, bez uticaja na bilo koju žalbu na prihvatljivost predmeta u skladu sa članom 19(2) Statuta;

¹ ICC-01/11-4-Conf-Exp s dodacima.

UZIMAJUĆI U OBZIR da Veće smatra da postoje razumni osnovi za uverenje da je, nakon događaja u Tunisu i Egiptu, koji su doveli do odlaska predsednika tih zemalja u prvim mesecima 2011. godine, na najvišem nivou libijskog državnog aparata osmišljena Državna politika čiji je cilj bio da se na svaki način, uključujući korišćenje smrtonosne sile, spreče i uguše demonstracije civila protiv režima Muammara Mohammeda Abu Minyara Gaddafija (“Gaddafijev režim”), koje su počele u februaru 2011. godine;

UZIMAJUĆI U OBZIR da postoje razumni osnovi za uverenje da su u cilju sprovođenja gorepomenute Državne politike, u skladu s doslednim *modusom operandi*, libijske Snage bezbednosti² od 15. februara 2011. pa najmanje do 28. februara 2011. godine širom Libije izvodile napade na civilno stanovništvo koje je učestvovalo u demonstracijama protiv Gaddafijevog režima ili na one koji su smatrani njegovim protivnicima;

UZIMAJUĆI U OBZIR da, iako se tačan broj žrtava napada ne može znati usled kampanje prikrivanja, sprovedene kako se ne bi otkrilo da su Snage bezbednosti činile zločine, ipak postoje razumni osnovi za uverenje da su, počev od 15. februara 2011. godine, Snage bezbednosti tog meseca u roku od manje od dve nedelje ubile i ranile, kao i uhapsile i zatvorile na stotine civila;

UZIMAJUĆI U OBZIR, stoga, da postoje razumni osnovi za uverenje da je, u smislu člana 7(1) Statuta, u cilju sprovođenja Državne politike izvođen sistematski i rasprostranjen napad na civilno stanovništvo koje je demonstriralo protiv Gaddafijevog režima ili na one koji su smatrani protivnicima tog režima;

UZIMAJUĆI U OBZIR, naročito, da postoje razumni osnovi za uverenje da su širom Libije, a posebno u Tripoliju, Misrati i Benghaziju, kao i u gradovima blizu Benghazija, kao što su Al-Bayda, Derna, Tobruk i Ajdabiya, u periodu od 15.

² Izraz “Snage bezbednosti” dalje u tekstu označava libijski sistem bezbednosti i vojske koji se, pre svega, sastojao od libijskih Oružanih snaga i policije, vojne obaveštajne službe, Službe unutrašnje bezbednosti i Službe spoljne bezbednosti, Revolucionarnih komiteta i njihovog Odbora, Revolucionarne garde, Narodne garde, Revolucionarne bojne milicije i brigada i jedinica milicije.

februara 2011. pa najmanje do 25. februara 2011. godine Snage bezbednosti počinile ubistva koja predstavljaju zločine protiv čovečnosti u okviru napada na civilne demonstrante ili navodne protivnike Gaddafijevog režima;

UZIMAJUĆI U OBZIR takođe da postoje razumni osnovi za uverenje da su Snage bezbednosti, u periodu od 15. februara 2011. pa najmanje do 28. februara 2011. godine, na raznim lokacijama na teritoriji Libije, a posebno u Benghaziju, Tripoliju i Misrati i drugim gradovima u okolini, podvrgle civilno stanovništvo nečovečnim delima zbog njegovog političkog (bilo stvarnog bilo pretpostavljenog) suprotstavljanja Gaddafijevom režimu, čime su mu grubo uskraćena osnovna prava;

UZIMAJUĆI U OBZIR da, u svetlu Materijala, postoje razumni osnovi za uverenje da je Saif Al-Islam Gaddafi, mada nije imao zvaničnu funkciju, prećutno bio naslednik Muammara Gaddafija i najuticajnija ličnost u njegovom užem krugu saradnika i da je, kao takav, sve vreme na koje se odnosi Zahtev tužioca, vršio kontrolu nad ključnim delovima državnog aparata, uključujući finansije i logistiku, te da je *de facto* ima ovlašćenja predsednika vlade;

UZIMAJUĆI U OBZIR da dokazi koje je podneo tužilac pružaju razumne osnove za uverenje da opseg usaglašenih radnji Saifa Al-Islama Gaddafija i njegovog oca Muammara Gaddafija navodi na zaključak da je Saif Al-Islam Gaddafi, kao član užeg kruga saradnika Muammara Gaddafija i u koordinaciji s njim, osmislio plan da se na svaki način spreče i uguše demonstracije civila protiv Gaddafijevog režima i rukovodio tim planom;

UZIMAJUĆI U OBZIR da, u svetlu Materijala, postoje razumni osnovi za uverenje da je Saif Al-Islam Gaddafi doprineo ostvarenju tog plana preduzevši ključne dužnosti koje su dovele do činenja gorepomenutih zločina i da je njegov doprinos bio od suštinskog značaja za realizaciju tog plana, budući da je imao moć da osujeti činjenje tih zločina tako što ne bi obavio te svoje dužnosti;

UZIMAJUĆI U OBZIR, dalje, da postoje razumni osnovi za uverenje da je Saif Al-Islam Gaddafi (i) nameravao da izazove objektivne elemente gorenavedenih zločina; (ii) znao da njegovo postupanje čini deo sistematskog i rasprostranjenog napada na civilno stanovništvo u skladu s Državnom politikom koju je Muammar Gaddafi definisao u koordinaciji sa svojim užim krugom saradnika, u koji je on sam spadao; (iii) bio svestan svoje visoke rukovodeće uloge u okviru libijskog državnog aparata, kao i svoje moći da vrši potpunu kontrolu nad svojim podređenima i (iv) bio svestan činjenice da će sprovođenje plana dovesti do ostvarenja objektivnih elemenata zločina i da je prihvatio tu činjenicu;

UZIMAJUĆI U OBZIR, shodno tome, da postoje razumni osnovi za uverenje da Saif Al-Islam Gaddafi snosi krivičnu odgovornost kao indirektni saizvršilac, prema članu 25(3)(a) Statuta, za sledeće zločine koje su Snage bezbednosti pod njegovom kontrolom počinile na raznim lokacijama na teritoriji Libije, a posebno u Benghaziju, Misrati, Tripoliju i drugim okolnim gradovima, i to u periodu od 15. februara 2011. pa najmanje do 28. februara 2011. godine:

- i. ubistvo kao zločin protiv čovečnosti, u smislu člana 7(1)(a) Statuta; i
- ii. progon kao zločin protiv čovečnosti, u smislu člana 7(1)(h) Statuta;

UZIMAJUĆI U OBZIR da je, prema članu 58(1) Statuta, hapšenje Saifa Al-Islama Gaddafija po svemu sudeći u ovoj fazi neophodno kako bi se (i) obezbedilo da će on pristupiti Sudu; (ii) obezbedilo da neće nastaviti da koristi svoju moć da remeti ili ugrozi istragu, naročito rukovođenjem prikrivanja zločina koje su počinile Snage bezbednosti; i (iii) sprečilo da on nastavi da koristi svoju moć i kontrolu nad libijskim državnim aparatom radi činjenja daljih zločina koji spadaju u nadležnost Suda;

IZ OVIH RAZLOGA, Veće

OVIM IZDAJE nalog za hapšenje Saifa Al-Islama Gaddafija (čije se ime takođe piše Qaddafi", "Qadhafi" ili "Kadafi"), čija je fotografija priložena, rođenog 25. juna 1972. godine u Tripoliju, Libija, počasnog predsednika Međunarodne fondacije Gaddafi za dobročinstvo i razvoj i koji je postupao u svojstvu *de facto* predsednika vlade Libije.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je merodavna verzija na engleskom.

/potpisano/

sudija Sanji Mmasenono Monageng
predsedavajući sudija

/potpisano/

sudija Sylvia Steiner

/potpisano/

sudija Cuno Tarfusser

U ponedeljak, 27. juna 2011. godine

U Hagu, Holandija